

[Thor kil Kristensen.]

i dette perspektiv, holder stik. I denne belysning beder jeg om at det, jeg før har sagt om arbejdsløshedsloven, bliver taget op.

På samme måde bør, som vi også har fremhævet i vor plan, byggestøtteloven tages op til fornyet overvejelse og til revision i lys af den nuværende stilling. Det er jo godt 1½ år siden, at den nugældende byggestøttelov blev vedtaget sammen med den gældende lejelov, og selv om der er fastsat udlånsbeløb til og med finansåret 1958-59 i denne lov, er disse lån jo ikke givet; vi mener, at før man når så langt frem, ja, i virkeligheden så snart som muligt, bør man tage hele dette spørgsmål op til fornyet overvejelse. Når vi ved, at vi skal skaffe besparelser til delvis dækning af folkepensionen, må det være klart, at man ikke samtidig kan løse andre opgaver i samme omfang, som man ellers ville kunne, og vi beder derfor om, at boligstøtteloven tages op til overvejelse.

Den højtærede finansminister talte om, at statens obligationssalg kunne blive en byrde for investeringerne, og at det derfor gjaldt om at lægge statens løbende finanspolitik således an, at vi ikke vil blive nødt til at dække for stor en del af udgifterne gennem obligationssalg. Jeg er enig med den højtærede finansminister i denne betragtning, men det er jo ikke blot et spørgsmål om at skaffe andre indtægter, det er også et spørgsmål om at formindske statens forpligtelser på boligområdet.

Jeg har tidligere — allerede sidste år — nævnt beskæftigelsesloven, hvorefter der gives meget betydelige tilskud til en række arbejder, hvis overvejende formål er blot dette at give beskæftigelse. Det er godt at hjælpe dem, der er arbejdsløse, men vi skal passe på, at vi ikke gennem denne lovgivning i virkeligheden holder arbejdskraften borte fra de produktive områder, hvor der i særlig grad er behov for den. Jeg har derfor i finansudvalget henstillet til den højtærede økonomi- og arbejdsminister at tage denne lov og dens tilskudssatser op til fornyet eftersyn, og jeg vil gentage denne opfordring her.

Der er endelig endnu et punkt, jeg vil gøre et par bemærkninger om, og det er administrationsudgifterne. Der tales meget tit om den store administration, vi har i

staten og kommunerne i vore dage, og der siges utvivlsomt meget om den, som ikke er tilstrækkeligt funderet. Det er let at hævde, at man ikke skal have så stor en administration, men selvfølgelig skal administrationen løse de opgaver, der bliver lagt på den. Det synspunkt, jeg ville fremdrage til overvejelse, er dette, om vi ikke fra lovgivningsmagtens side er lidt for slemme til at lægge betydelige byrder på administrationen ved undertiden at formulere lovene således, at deres administration bliver unødvendig indviklet. Jeg siger dette uden nogen bestemt adresse, vi er utvivlsomt alle sammen mere eller mindre medskyldige. Det ville dog uden tvivl være af stor nytte, hvis vi kom ind på i fremtiden, hver gang vi overvejer en eller anden ændring af en lovgivning, da at stille os det spørgsmål: medfører nu ikke dette nye administrative opgaver, som måske kunne forenkles, hvis vi formulerede loven anderledes? Det er for billigt at skælde ud på administrationen, fordi den breder sig, hvis forklaringen for en stor del ligger i de opgaver, vi selv giver de administrative organer.

Der er et specielt punkt, jeg endelig vil nævne, noget, der har været omtalt meget i bladene i de sidste uger, nemlig spørgsmålet om Thyborøn. Der er sat et nul ud for denne post i finanslovforslaget, og det motiveres i anmærkningerne med, at det for tiden er under overvejelse, i hvilket omfang der skal arbejdes på Thyborønprojektet i det kommende finansår. Det er naturligt, at dette spørgsmål overvejes, men jeg går ud fra, at det må ske i lyset af de indlæg, der er kommet fra forskellig side i den sidste tid. Der synes at være to opfattelser, der gør sig gældende: nogle mener, at man kan nøjes med en billigere løsning, der dog tager rimeligt hensyn til de forskellige interesser, medens andre mener, at det tværtimod haster og haster meget stærkt med at gå videre med den løsning, som er vedtaget, da man ellers kan risikere en farlig udvikling. Jeg tør ikke gøre mig til dommer i dette spørgsmål. Jeg tør heller ikke i øjeblikket afæske regeringen en udtalelse, når der i anmærkningerne til finanslovforslaget står, at spørgsmålet er under overvejelse i regeringen i øjeblikket. Jeg beder kun om, at vi, så snart man mener at have det fornødne